

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 697/2025-17

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a zo sudcov Miroslava Duriša (sudca spravodajca) a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], narodenej [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátom JUDr. Marekom Pavlíkom, Nám. sv. Anny 20, Trenčín, proti príkazu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 21Tp/19/2025-19-V-OSPD-BN-11 z 8. júla 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 17. septembra 2025 domáha vyslovenia porušenia základných práv na nedotknuteľnosť súkromia podľa čl. 16 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena podľa čl. 19 ods. 1 ústavy, na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života podľa čl. 19 ods. 2 ústavy, základného práva vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, na nedotknuteľnosť obydlia podľa čl. 21 ods. 1, 2, 3 ústavy a základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, základného práva na nedotknuteľnosť obydlia podľa čl. 12 ods. 1 a 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa čl. 8 ods. 1 dohovoru napadnutým príkazom okresného súdu z 8. júla 2025. Sťažovateľka sa domáha, aby ústavný súd zrušil napadnutý príkaz, domáha sa tiež finančného zadosťučinenia v sume 4 000 eur, ako aj náhrady trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že uznesením z 21. júla 2023 vyšetrovateľ začal trestné stíhanie vo veci pokračovacieho prečinu skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, 2 písm. d) Trestného zákona spáchaného v jednočinnom súbehu s pokračovacím prečinom daňového podvodu podľa § 277a ods. 1 Trestného zákona. Uznesením zo 6. februára 2025 vyšetrovateľ začal v rovnakej

veci aj trestné stíhanie pre zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, 4 písm. a) Trestného zákona vedené pod ČVS: KRP-44/2-VYS-TN-2024.

3. V uvedenom trestnom konaní na návrh prokurátora okresný súd napadnutým príkazom z 8. júla 2025 nariadil vykonať domovú prehliadku bytu sťažovateľky pre podozrenie, že sa tam môžu nachádzať veci dôležité pre trestné konanie, a to mobilný telefón, tablet, pamäťové médiá (CD, DVD, USB kľúče, externé disky), účtovníctvo spoločnosti Pozestav, s.r.o., za obdobie september 2017 až február 2024 v papierovej alebo digitálnej podobe, účtovníctvo spoločnosti Slovenské kameňolomy o. z. Hradište, s.r.o., za obdobie január 2019 až december 2021 v papierovej alebo digitálnej podobe, dokumentácia k obchodným spoločnostiam Pozestav, s.r.o., a Slovenské kameňolomy o. z. Hradište, s.r.o., v papierovej alebo digitálnej podobe vrátane účtovných a finančných dokladov, stolový počítač, notebook, resp. iné veci pochádzajúce z trestnej činnosti, súvisiace s inou trestnou činnosťou, resp. nástroje na páchanie trestnej činnosti.

4. Na základe napadnutého príkazu okresného súdu následne vyšetrovateľ vykonal 15. júla 2025 prehliadku bytu sťažovateľky.

5. Sťažovateľke nebolo vznesené obvinenie pre žiaden trestný čin, a to ani pred a ani po domovej prehliadke. K veci bola prvýkrát vypočutá 15. júla 2025 v procesnom postavení svedkyne.

II.

Argumentácia sťažovateľky

6. Sťažovateľka namieta, že napadnutý príkaz okresného súdu je ústavne neakceptovateľný a na jeho podklade vykonaná domová prehliadka mala za následok porušenie označených práv podľa ústavy, listiny a dohovoru.

7. Sťažovateľka namieta, že nebolo dané podozrenie, že v jej byte sa nachádzajú veci dôležité pre trestné konanie. Napadnutý príkaz bol vydaný v trestnej veci prebiehajúcej od roku 2023, pritom je nelogické, aby sa po takom dlhom čase a vo veci skutkov, ktoré sa mali stať v roku 2021, nejaké relevantné veci v byte sťažovateľky aj nachádzali.

8. Podľa sťažovateľky okresný súd sa nedostatočne venoval dôvodnosti trestného stíhania. Okresný súd bol podľa § 99 ods. 1 Trestného poriadku povinný skúmať, či existuje z dosiaľ zistených skutočností taká miera poznatkov, ktoré nasvedčujú tomu, že v obydlí, v ktorom sa má nariadiť domová prehliadka, sa nachádza vec dôležitá pre trestné konanie. Pri posúdení dôvodnosti vydania príkazu je potrebné vyhodnotiť charakter informácií vyplývajúcich z dosiaľ zadovážených dôkazov.

9. Trestné stíhanie vo veci bolo začaté 21. marca 2023 pre podozrenie zo spáchania daňových deliktov. V dôsledku novely Trestného zákona účinnnej od 15. marca 2024 sú tieto skutky právne kvalifikované ako prečiny. Ku skutkom malo dôjsť v období od 19. decembra 2021 do 27. júna 2022. Trestné stíhanie bolo zároveň začaté 6. februára 2025 aj pre podozrenie zo spáchania ekonomického trestného činu právne kvalifikovaného ako zločin sprenevery, a to za skutky, ktoré mali byť spáchané 21. decembra 2021 v presne nezistenom čase, 7. januára 2022 v presne nezistenom čase a 20. februára 2022 v presne nezistenom čase.

10. To, že malo dôjsť k spáchaniu skutkov dosiaľ neznámymi páchatelmi, vyplynulo výlučne z výpovede svedka [REDAKOVANÉ], ktorý vo veci poskytol v neurčený deň informácie spísané do úradného záznamu z neurčeného dňa a ktorý vo veci vypovedal ako svedok 6. decembra 2024.

11. Napadnutý príkaz bol vydaný 8. júla 2025, svedok [REDAKOVANÉ] vo výsluchu uvádzal skutočnosti, ktoré sa mali stať v roku 2021, preto okresný súd sa mal obzvlášť vysporiadať s tým, či je domová prehliadka vôbec dôvodná s ohľadom na dlhší časový odstup od údajného protiprávneho konania dosiaľ neznámych páchatel'ov. Relevantným bolo, že zdrojom informácií je výlučne [REDAKOVANÉ], v rozhodnom období konateľ a následne konateľ a spoločník obchodnej spoločnosti Slovenské kameňolomy o. z. Hradište, s.r.o. Okresný súd mal skúmať, či je proporčné ustúpiť základnému právu na ochranu súkromia sťažovateľky v prospech vyšetrenia skutkov, tak ako vyplynuli výlučne z výpovede jedného svedka. Charakter skutkov a aj uplynutie doby oslabuje dôvodnosť podozrenia, že osoba bude v obydlí držať či vôbec mať veci dôležité pre trestné konanie. Tieto okolnosti však okresný súd vôbec neskúmal. Okresný súd mal zároveň skúmať, či veci, ktoré majú pochádzať z údajnej trestnej činnosti, sa budú nachádzať v obydlí sťažovateľky. Odôvodnenie napadnutého príkazu je v tomto smere nedostatočné. Zvolený spôsob opísania vecí dôležitých pre trestné konanie „*smeruje k neprípustnému loveniu dôkazov*“ a zasahuje do základných práv sťažovateľky.

12. Okresný súd mal ďalej zvažovať, či hrozí nebezpečenstvo zmarenia, zničenia či straty vecí v dôsledku nenariadenia domovej prehliadky a či je možné veci zaistiť menej invazívnym spôsobom. Sťažovateľka nebola do dňa vykonania prehliadky k veci vôbec vypočutá a pred 15. júlom 2025 ani vyzvaná na súčinnosť spočívajúcu v dobrovoľnom vydaní vecí bez potreby vykonania domovej prehliadky.

13. Napadnutý príkaz neobsahuje skutočnosti, ktoré by odôvodňovali podozrenie, že v byte sťažovateľky sa nachádzajú veci dôležité pre trestné konanie, odôvodnenie je len veľmi všeobecné, keď odkazuje na nešpecifikované dôkazy. Veci, ktoré majú byť prehliadkou získané, sú vymedzené vágne a demonštratívne, čo dáva neobmedzený priestor na hľadanie čohokoľvek bez možnosti vydania vecí na výzvu. Najvšeobecnejšie vymedzenie je vyjadrené slovami „*resp. iné veci pochádzajúce z trestnej činnosti, súvisiace s inou trestnou činnosťou, resp. nástroje na páchanie trestnej činnosti*“ a neobsahuje ani len druhovú špecifikáciu vecí. Týmto vymedzením sudca pre prípravné konanie vytvoril pre vykonávateľa príkazu podklad na lovenie akýchkoľvek dôkazov (fishing expedition), „*pretože vykonávateľ príkazu môže hľadať a odňať akúkoľvek vec, ktorá sa mu hodí podľa jeho vlastného uváženia bez akýchkoľvek limitov, čo sa v konečnom dôsledku pri vykonávaní prehliadky aj stalo.*“.

14. Predmetná domová prehliadka preto nesledovala legitímny cieľ – verejný záujem na odhalení a objasnení trestnej činnosti a nespĺňala ani požiadavku proporcionality, t. j. potrebu zohľadnenia všetkých okolností prípadu (povaha vyšetřovaného trestného činu, pozícia sťažovateľky vo veci, potenciálne možnosti orgánov činných v trestnom konaní pri zabezpečovaní dôkazov a špecifikácia rozsahu vykonania domovej prehliadky). Okresný súd sa v odôvodnení nezaoberal dlhším časovým odstupom od údajného spáchania trestných činov, odôvodnenosťou predpokladu, že zhmotnené informácie sa môžu nachádzať v obydlí sťažovateľky, nebezpečenstvom hrozby stratenia alebo zničenia vecí pri nenariadení domovej prehliadky a či možno cieľ dosiahnuť aj menej invazívnymi prostriedkami. Bez takýchto úvah, t. j. bez rozumného odôvodnenia, sudca pre prípravné konanie uprednostnil invazívny zásah v podobe domovej prehliadky pred ochranou súkromia sťažovateľky.

15. Podľa sťažovateľky napadnutý príkaz neobsahuje všetky zákonom predpokladané náležitosti. Okresný súd primerane neodôvodnil nevyhnutnosť zásahu do základných práv sťažovateľky.

Vyšetovatelia pri domovej prehliadke a prehliadke iných priestorov zaistili značné množstvo listinných dôkazov, ktoré však v napadnutom príkaze neboli uvedené, keďže veci, ktoré mali byť pri domovej prehliadke získané, boli v napadnutom príkaze vymedzené „*vágne a demonštratívne*“, čo poskytlo vykonávateľom prehliadky neobmedzený priestor „*na hľadanie čohokoľvek bez možnosti vydania veci na výzvu*“. Napadnutý príkaz súvisel s trestným stíhaním začatým 21. júla 2023 a týkajúcim sa skutkov, ktoré sa mali stať v roku 2021. Vzhľadom na tento dlhší časový odstup bolo nevyhnutné skúmať, či je proporčné ustúpiť základnému právu na ochranu súkromia sťažovateľky v prospech vyšetrovania skutkov. Uvedený časový odstup totiž oslabuje dôvodnosť podozrenia, že osoba, u ktorej sa prehliadka vykoná, bude mať veci dôležité pre trestné konanie. Tieto okolnosti však v napadnutom príkaze vôbec neboli skúmané, pričom aj absentujú okolnosti, z ktorých možno dospieť k záveru, že sa v byte sťažovateľky môžu nachádzať veci dôležité pre trestné konanie.

16. V odôvodnení napadnutého príkazu je navyše všeobecne uvedené, že na základe poznatkov a zistení operatívno-pátracej činnosti príslušníkov Policajného zboru a na základe už v spise zadokumentovaných dôkazov zabezpečených po začatí trestného stíhania podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku je skutočne dané dôvodné podozrenie, že u sťažovateľky, resp. v byte, v ktorom sťažovateľka býva, sa môžu nachádzať veci dôležité pre trestné konanie. Z uvedeného odôvodnenia nie je zrejmé, aké dokazovanie bolo vykonané, čo vyplynulo z výsluchov svedkov a listinných a iných dôkazov a z operatívno-pátracej činnosti príslušníkov Policajného zboru. Akékoľvek úvahy v tomto smere absentujú, preto deklarované podozrenie nie je dostatočne odôvodnené. Absentujú aj úvahy o hrozbe zmarenia, zničenia či straty vecí v prípade nevykonania domovej prehliadky, prípadne aj úvahy o možnosti zaistenia vecí menej invazívnym spôsobom. Napadnutý príkaz je tak nedostatočne odôvodnený a vykazuje prvky svojvôle, preto je ústavne neakceptovateľný.

17. Vymedzené okolnosti odôvodňujú aj priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, keďže k porušeniu označených práv sťažovateľky došlo inak nereparovateľným spôsobom.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

18. Ústavný súd podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak.

19. K napadnutému príkazu ústavný súd v prvom rade uvádza, že ochrana obydlia je súčasťou širšej kategórie ochrany súkromia, ktorá je zakotvená vo viacerých článkoch ústavy (čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 2, čl. 21 ods. 1), no v dohovore je obsiahnutá len v čl. 8. Základné práva podľa ústavy treba vykladať v intenciách dohovoru a rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva [ďalej len „ESLP“ (II. ÚS 467/2022, IV. ÚS 347/2002, I. ÚS 479/2022)]. Pri sťažnostiach pre porušenie čl. 8 dohovoru ESLP upriamuje svoju pozornosť na skúmanie ospravedlniteľnosti takéhoto zásahu z pohľadu limitov vymedzených čl. 8 dohovoru. Najprv nastupuje posúdenie legality, teda či k zásahu došlo na základe zákona, následne legitímnosti, teda či k zásahu došlo pre účely niektorého zo záujmov podľa čl. 8 ods. 2 dohovoru, a napokon proporcionality, teda či zásah bol nevyhnutný na dosiahnutie sledovaného cieľa. V záujme rešpektovania proporcionality ESLP zvýraznil potrebu

selektovať z viacerých dostupných možností pre dosiahnutie cieľa tak, aby bola zachovaná rovnováha medzi právom jednotlivca na súkromie a záujmami štátu (rozsudok Peck proti Spojenému kráľovstvu z 28. 1. 2003 o sťažnosti č. 44647/98).

20. Z hľadiska posúdenia legality (zákonnosti) zásahu sa ústavný súd zoberal tým, či v zmysle čl. 21 ods. 2 ústavy došlo k vykonaniu domovej prehliadky na základe písomného a odôvodneného príkazu sudcu. Podústavné trestné právo zveruje podľa § 15 v spojení s § 100 Trestného poriadku právomoc rozhodovať o príkaze na domovú prehliadku sudcovi okresného súdu pre prípravné konanie. Z obsahu príkazu na vykonanie domovej prehliadky vyplýva, že ho vydala sudkyňa pre prípravné konanie Okresného súdu Prievidza, teda sudca okresného súdu vecne príslušný na vydanie príkazu v prípravnom konaní, a to na návrh prokurátora. Napadnutý príkaz bol vydaný v zákonom stanovenej písomnej forme a obsahuje odôvodnenie, čím formálne napĺňa všetky zákonné náležitosti príkazu.

21. Pre záver o ústavnej akceptovateľnosti odôvodnenia napadnutého príkazu toto odôvodnenie musí mať predpokladanú kvalitu, ktorá je daná obsahovým zameraním tohto odôvodnenia. Z tohto hľadiska je predmetom ústavného prieskumu skúmanie toho, či sa okresný súd primerane zaoberal posudzovaním kritérií legitimacy a proporcionality nariadenia domovej prehliadky, ktorú uprednostnil pred ústavne chránenou hodnotou základného práva na ochranu súkromia. Podľa Trestného poriadku rozhodovanie vo forme príkazov sa uplatňuje najmä tam, keď sa rozhoduje o invazívnych zásahoch do ľudských práv a slobôd. Najčastejšie sa príkazy vydávajú v prípravnom konaní, keď sa na ich základe získavajú dôkazy dôležité pre ďalšie vedenie trestného konania.

22. Požiadavky na kvalitu odôvodnenia príkazov sa odvíjajú aj od štádia trestného konania, v ktorom sú vydávané. V počiatočných štádiách trestného konania nemožno od odôvodnenia príkazov vyžadovať takú kvalitu odôvodnenia, aká sa vyžaduje od rozhodnutí, ktorými sa trestné konanie alebo jeho štádium finalizuje. Orgán činný v trestnom konaní v počiatočnom štádiu konania vyhľadáva dôkazy, a preto nedisponuje takým množstvom informácií na odôvodnenie príkazov, keďže informácie dôležité pre trestné konanie na základe príkazov získava (IV. ÚS 347/2022). Vzhľadom na to, že výkonom príkazu na domovú prehliadku dochádza k invazívnemu zásahu do práva na súkromie, je dôležité, aby okresný súd racionálne odôvodnil potrebu vykonania domovej prehliadky konkrétnymi skutočnosťami zaoberajúcimi sa (i) legitímnym cieľom – verejným záujmom na odhalení trestnej činnosti, ako aj (ii) proporcionalitou, teda tým, či vykonanie domovej prehliadky prevažuje nad ochranou súkromia (II. ÚS 467/2022). Okresný súd musí skúmať najmä to, (i) či existuje dôvodné podozrenie, že v obydli sa nachádza vec dôležitá pre trestné konanie, (ii) či existuje nebezpečenstvo zmarenia, zničenia či straty tejto veci, (iii) či je možné vec zaistiť menej invazívne ako domovou prehliadkou. To umocňuje požiadavku racionálneho odôvodnenia príkazu. Osobitne preto, lebo realizáciou postihnutá osoba nemá oprávnenie dať príkaz preskúmať opravným prostriedkom v systéme všeobecného súdnictva.

23. Okresný súd je povinný podľa § 99 ods. 1 Trestného poriadku skúmať, či existuje z dosiaľ zistených skutočností miera poznatkov, ktoré nasvedčujú tomu, že v obydli, v ktorom sa má nariadiť domová prehliadka, sa nachádza vec dôležitá pre trestné konanie. Pri posúdení dôvodnosti vydania príkazu je potrebné vyhodnotiť charakter informácií vyplývajúcich z dosiaľ zadovážených dôkazov.

24. Vychádzajúc z napadnutého príkazu, trestné stíhanie vo veci je vedené za skutky, ktoré v podstatnom spočívajú v neoprávnene uplatnených odpočtoch dane z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) skrátением DPH, skrátением dane z príjmov právnickej osoby, a to členmi organizovanej skupiny konajúcimi za daňový subjekt Slovenské kameňolomy o. z. Hradište, s.r.o., a Pozemné stavby, s.r.o., pri predkladaní daňových priznaní, opravných daňových priznaní, resp. dodatočných daňových priznaní za zdaňovacie obdobia jún 2021 až november 2021 a prevodom finančných prostriedkov bez právneho a ekonomického opodstatnenia patriacich Pozestav, s.r.o. (Pozemné stavby, s.r.o.), osobou konajúcou v mene tejto spoločnosti na svoju osobu pre vlastnú spotrebu, a to v období december 2021 až február 2022.

25. V predmetnej trestnej veci vychádzali zistené poznatky z operatívno-pátracej činnosti príslušníkov Policajného zboru (t. j. z neprocesných podkladov), výsluchu svedka [REDACTED] [REDACTED] (v období apríl 2016 až máj 2022 konateľa spoločnosti Slovenské kameňolomy o. z. Hradište, s.r.o.) a z emailových správ (emailovej komunikácie). Podozrivými zo spáchania uvedených skutkov sú [REDACTED] (konateľ spoločnosti Pozestav, s.r.o.) a [REDACTED] (v období od októbra 2019 do decembra 2021 spoločníčka v spoločnosti Slovenské kameňolomy o. z. Hradište, s.r.o.). Z výsluchu svedka [REDACTED], resp. z informácií, ktoré poskytol, vyplynulo, že [REDACTED] v lete 2021 z adresy bydliska [REDACTED] odniesol účtovníctvo spoločnosti Slovenské kameňolomy o. z. Hradište, s.r.o., ktoré mal [REDACTED] uložené v dvoch plechových skrinách v garáži. [REDACTED] tieto dve plechové skrine s účtovníctvom odniesol na neznáme miesto, pričom už ich nikdy neodovzdal [REDACTED]. Uvedený svedok tiež uviedol, že sťažovateľka na pokyn [REDACTED] minimálne počas roka 2021 vykonávala účtovné závierky spoločnosti Slovenské kameňolomy o. z. Hradište, s.r.o. Svedok tiež uviedol, že keď od sťažovateľky „*chcel predložiť niektoré účtovné doklady ako konateľ spoločnosti, tak mu uviedla, že má pokyn od [REDACTED], aby mu nič nedávala, nakoľko ju platila ona a nie on, že s ním nebude komunikovať, pričom mu mala vedome zatajovať niektoré vystavené faktúry. Okrem iného takisto uviedol, že [REDACTED] by mala disponovať aj účtovníctvom tejto spoločnosti v digitálnej podobe minimálne za toto obdobie. Počas tohto obdobia [REDACTED] vybavoval len nové zákazky a veci s tými súvisiace, pričom vyplácanie a fakturácie vybavovala [REDACTED] ako spoločníčka spolu s [REDACTED] ako účtovníčkou, pričom v nej mal plnú dôveru a nekontroloval ju. Odkedy prišla do spoločnosti [REDACTED], tak preberala poštu, komunikovala s účtovníčkou a keďže mala plný prístup k účtom tejto spoločnosti, tak vykonávala všetky veci súvisiace s platbami a prevodmi, pričom [REDACTED] odvtedy žiadne platby za spoločnosť nevykonával, nakoľko nemal aktivovaný internet banking a všetko riešila [REDACTED] [REDACTED] spolu s účtovníčkou [REDACTED] bez toho, aby ho o všetkom informovali. Taktiež uviedol, že v uvedenom období [REDACTED] vykonávala účtovné závierky súčasne pre spoločnosti Slovenské kameňolomy o.z. hradište. s.r.o a Pozestav, s.r.o.“.*

26. Orgány činné v trestnom konaní mali získať informácie, že sťažovateľka „*má disponovať elektronickými zálohami účtovníctva týchto spoločností*“ a tieto má mať uložené na neznámom nosiči dát v byte na adrese [REDACTED]. Tento byt má slúžiť „*aj ako kancelária, kde vykonáva legálnu ako aj nelegálnu obchodnú činnosť súvisiacu s účtovníckou agendou.*“. Z týchto informácií tiež vyplýva, že sťažovateľka je vedená daňovým úradom ako kontaktná osoba pre obchodné spoločnosti (DE CAPITAL, s.r.o., a REZIDENCIA PODSKALIE, s.r.o.) a „*ako aktuálna účtovníčka pre spoločnosti [REDACTED] aj naďalej disponuje účtovnými závierkami spoločností*

Slovenské kameňolomy o.z. hradište. s.r.o a Pozestav, s.r.o. v digitálnej podobe, ktoré by mohla mať uschované vo svojom byte...“.

27. Z emailovej komunikácie vyplýva, že sťažovateľka komunikovala s [REDAKOVANÉ] a vystupovala za uvedené spoločnosti, čo sa týka vystavovania faktúr, pričom sama niektoré faktúry za tieto spoločnosti vystavila. Sťažovateľka teda svojím konaním „*mala... pomáhať páchať, resp. kryť ekonomickú trestnú činnosť*“ [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ]. Týmto podľa prokurátora je návrh na vykonanie domovej prehliadky „*plne odôvodnený*“ a zásah do práv majiteľa bytu „*nevyhnutný*“.

28. Okresný súd na podklade návrhu prokurátora a vyšetrovacieho spisu dospel k záveru o dôvodnom podozrení, že v predmetnom byte sa môžu nachádzať veci dôležité pre trestné konanie. V ďalšej časti napadnutého príkazu sa okresný súd odvolal na predmetné dôkazy, resp. na neprocesné zistenia z operatívno-pátracej činnosti so záverom, že je odôvodnený predpoklad, že v byte sťažovateľky sa môžu nachádzať veci dôležité pre trestné konanie.

29. Vymedzené odôvodnenie napadnutého opatrenia predstavuje dostatočný podklad na vykonanie domovej prehliadky. Vyplýva z neho suma konkrétnych skutkových zistení, ktoré dostatočne odôvodňujú predpoklad, že v špecifikovanom byte sťažovateľky sa mohli nachádzať veci dôležité pre trestné konanie. Je zároveň zrejmé, z akých podkladov tieto skutkové zistenia pochádzajú – čiastočne pritom išlo o neprocesné zistenia vyplývajúce z operatívno-pátracej činnosti policajtov a zároveň z výsluchu svedka a emailovej komunikácie. Z týchto zistení minimálne vyplynulo, že sťažovateľka v rozhodnom období (v čase spáchania skutkov) vykonávala účtovníctvo pre jednu, prípadne pre obe dotknuté obchodné spoločnosti. V prípade spoločnosti Slovenské kameňolomy o. z. Hradište, s.r.o., vyplynul nadštandardný vzťah sťažovateľky so spoločníčkou tejto spoločnosti, ktorá je jednou z podozrivých v predmetnej trestnej veci. Uvedený vzťah mal mať takú povahu, že vylučoval konateľa (svedka) tejto spoločnosti z viacerých bežných firemných činností. Sťažovateľka v mene uvedenej spoločnosti mala aj vystavovať faktúry. Tieto okolnosti navyše naznačujú aj pomerne aktívnu účasť sťažovateľky pri možnom páchaní uvedených skutkov v zmysle napomáhania k ich spáchaniu, prípadne zakrývania spáchaných skutkov. Z aktuálnych zistení pritom vyplýva, že sťažovateľka naďalej vykonáva účtovníctvo a je kontaktnou osobou pre iné obchodné spoločnosti druhého podozrivého ([REDAKOVANÉ]), ktorý mal zobrať dve plechové skrine s účtovníctvom spoločnosti Slovenské kameňolomy o. z. Hradište, s.r.o., a odniesť ich na neznáme miesto. Skutkové zistenia tiež naznačovali, že špecifikovaný byt slúži aj ako kancelária pre sťažovateľku, ktorá vykonáva účtovníctvo pre daňové subjekty. Hoci sa okresný súd *expressis verbis* nezaoberal nevyhnutnosťou domovej prehliadky, teda aj možnosťou dosiahnuť jej účel miernejšími prostriedkami, vymedzené skutkové zistenia aspoň implicitne odôvodňujú nevyhnutnosť tohto zásahu. Z naznačenej miery participácie sťažovateľky na vyšetrovaných skutkoch možno usudzovať, že sťažovateľka mohla mať priamy záujem na zatajení alebo zničení, alebo inom znehodnotení vecí, ktoré sa mali získať predmetnou domovou prehliadkou, a to bez ohľadu na to, že k veci bola následne vypočutá len v procesnom postavení svedka. V tomto kontexte potom nemá relevanciu časový odstup domovej prehliadky od času, keď mali byť skutky spáchané.

30. Predchádzajúca výzva na dobrovoľné vydanie vecí nie je podmienkou na nariadenie domovej prehliadky, ale je v zásade podmienkou na samotné vykonanie domovej prehliadky (§ 104 Trestného poriadku), preto je bez právneho významu, že pred nariadením domovej prehliadky

nebola sťažovateľka vyzvaná na dobrovoľné vydanie vecí alebo podobnú súčinnosť. Dodržanie ustanovení o predchádzajúcej výzve sa zaznamená do zápisnice o domovej prehliadke (§ 105 ods. 5 Trestného poriadku). Sťažovateľka v tomto kontexte žiadne námietky neuplatnila, k ústavnej sťažnosti nepriložila zápisnicu o domovej prehliadke.

31. Pokiaľ ide o rozsah vecí (vecí dôležitých pre trestné konanie), možno pripustiť, že tieto sú vymedzené v napadnutom opatrení pomerne všeobecne a široko a zároveň demonštratívnym výpočtom. Významovo však uvedený rozsah limituje vecné a časové vymedzenie „*účtovníctvo spoločnosti Pozestav s.r.o. za obdobie 09/2017 až 02/2024 v papierovej alebo digitálnej podobe, účtovníctvo spoločnosti Slovenské kameňolomy o.z. Hradište, s.r.o. za obdobie 01/2019 až 12/2021 v papierovej alebo digitálnej podobe, dokumentácia k obchodným spoločnostiam Pozestav s.r.o. a Slovenské kameňolomy o.z. Hradište, s.r.o. v papierovej alebo digitálnej podobe vrátane účtovných a finančných dokladov...*“. Takto vymedzené veci dôležité pre trestné konanie možno vnímať ako dostatočne určité a jednoznačné s tým, že je daná zjavná väzba na vyšetrované skutky aj v zmysle legálnej definície vecí dôležitej pre trestné konanie (§ 89 ods. 1 Trestného poriadku). Toto časové a vecné vymedzenie je doplnené veľmi všeobecným vymedzením „*resp. iné vec pochádzajúce z trestnej činnosti, súvisiace s inou trestnou činnosťou, resp. nástroje na páchanie trestnej činnosti.*“, ktoré by teoreticky umožňovalo aj tzv. lovenie dôkazov týkajúcich sa prípadne iných trestných vecí. Sťažovateľka však nijak relevantne netvrdí a ani nepreukazuje, že pri domovej prehliadke došlo aj k faktickému využitiu (zneužitiu) tejto generálnej demonštratívnej enumerácie. Okrem všeobecného tvrdenia, že došlo k zaisteniu vecí nad rámec napadnutého opatrenia, toto tvrdenie nijak ďalej nekonkretizuje a nepreukazuje. Vymedzenie vecí, ktoré sa mali získať predmetnou domovou prehliadkou, bolo vo svojom jadre dostatočne určité a jednoznačné a zároveň formulované vo väzbe na vyšetrované skutky, teda ústavne akceptovateľné. Následné generálne vymedzenie bolo už nadbytočné zo strany okresného súdu a predstavovalo hypotetickú hrozbu zneužitia domovej prehliadky. Sťažovateľka ale nijak nepreukázala, že pri realizácii domovej prehliadky došlo aj k reálnemu (faktickému) zneužitiu domovej prehliadky na podklade vymedzenej všeobecnej dodatočnej formulácie. Už špecifikovaným vecným a časovým vymedzením vecí potrebných pre trestné konanie, ktoré sa mali získať domovou prehliadkou, sa aktuálne prerokúvaná vec odlišuje od vecí sp. zn. III. ÚS 455/2025, kde ústavný súd dospel k záveru o ústavnom nesúlade príkazu na domovú prehliadku. V danej veci absentovalo špecifickejšie vymedzenie vecí, ktoré sa majú získať vykonaním domovej prehliadky. Uvedená skutková okolnosť odôvodňuje aj odlišné posúdenie aktuálne napadnutého príkazu okresného súdu ústavným súdom.

32. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že ústavný súd vstupuje do rozhodnutí všeobecných súdov len v tých prípadoch, v ktorých došlo k zásahu do niektorého zo základných práv alebo slobôd tak, že interpretácia či aplikácia zákonného práva nerešpektuje podstatu ústavných princípov (m. m. napr. III. ÚS 455/2020, III. ÚS 216/2023). Ide o prípady arbitrárnych rozhodnutí, ktoré znamenajú najmä (i) extrémny nesúlad právnych záverov s vykonanými skutkovými a právnymi zisteniami, (ii) interpretáciu, ktorá je v extrémnom nesúlade s obsahom právnej praxe (odklon od ustálenej judikatúry bez toho, aby boli dostatočne uvedené dôvody, na základe ktorých súd odmietol stabilizovanú výkladovú prax), (iii) nerešpektovanie kogentnej normy (interpretácia, ktorá je v extrémnom rozpore s princípmi spravodlivosti), ako aj (iv) hodnotenie dôkazov vykonaných bez akéhokoľvek akceptovateľného racionálneho základu tak, že z nich pri žiadnej

možnej interpretácii nevyplývajú prijaté skutkové závery (m. m. napr. I. ÚS 413/2018, III. ÚS 216/2023, IV. ÚS 599/2021, I. ÚS 534/2025).

33. O zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti možno hovoriť vtedy, ak namietaným rozhodnutím orgánu verejnej moci (v danom prípade napadnutým opatrením okresného súdu, ktorým nariadil domovú prehliadku) nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ (tu sťažovateľka), a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi namietaným rozhodnutím a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov (m. m. napr. I. ÚS 286/2023, III. ÚS 43/2024, III. ÚS 118/2024). Ústavný súd je názoru, že so zreteľom na dosiaľ uvedené závery absentuje ústavne relevantná súvislosť medzi napadnutým opatrením okresného súdu a námietkami, ktoré sťažovateľka uplatnila v príslušných dôvodoch ústavnej sťažnosti.

34. Na základe uvedeného ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľky podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

35. Keďže ústavná sťažnosť sťažovateľky bola odmietnutá ako celok už pri jej predbežnom prerokovaní, rozhodovanie o jej ďalších návrhoch v uvedenej veci stratilo opodstatnenie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. decembra 2025

Jana Baricová
predsedníčka senátu